

Uradni list

Evropske unije

L 151

Slovenska izdaja

Zakonodaja

Zvezek 57

21. maj 2014

Vsebina

I Zakonodajni akti

DIREKTIVE

- ★ Direktiva 2014/62/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o kazenskopравни zaščiti eura in drugih valut pred ponarejanjem ter o nadomestitvi Okvirnega sklepa Sveta 2000/383/PNZ 1

SKLEPI

- ★ Sklep št. 534/2014/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o zagotavljanju makrofinančne pomoči Republiki Tuniziji 9

II Nezakonodajni akti

MEDNARODNI SPORAZUMI

- ★ Sklep Sveta 2014/293/SZVP z dne 15. aprila 2014 o podpisu in sklenitvi sporazuma med Evropsko unijo in Švicarsko konfederacijo o sodelovanju Švicarske konfederacije v vojaški misiji Evropske unije, ki prispeva k usposabljanju malijskih oboroženih sil (EUTM Mali) 16

Sporazum med Evropsko unijo in Švicarsko konfederacijo o sodelovanju Švicarske konfederacije v vojaški misiji Evropske unije, ki prispeva k usposabljanju malijskih oboroženih sil (EUTM Mali) 18

SL

Akti z rahlo natisnjenimi naslovi so tisti, ki se nanašajo na dnevno upravljanje kmetijskih zadev in so splošno veljavni za omejeno obdobje.

Naslovi vseh drugih aktov so v mastnem tisku in pred njimi stoji zvezdica.

UREDBE

Izvedbena uredba Komisije (EU) št. 535/2014 z dne 20. maja 2014 o določitvi standardnih uvoznih vrednosti za določitev uvozne cene za nekatere vrste sadja in zelenjave	22
---	----

SKLEPI

★ Sklep Sveta 2014/294/SZVP z dne 20. maja 2014 o spremembi Sklepa 2013/233/SZVP o misiji Evropske unije za pomoč pri integriranem upravljanju libijskih meja (EUBAM Libya)	24
---	----

I

(Zakonodajni akti)

DIREKTIVE

DIREKTIVA 2014/62/EU EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 15. maja 2014

o kazenskoopravni zaščiti eura in drugih valut pred ponarejanjem ter o nadomestitvi Okvirnega sklepa Sveta 2000/383/PNZ

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 83(1) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske Komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropske centralne banke ⁽¹⁾,ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽²⁾,v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽³⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Euro je kot skupna enotna valuta držav članic euroobmočja postal pomemben dejavnik v gospodarstvu Unije in vsakodnevnem življenju njenih državljanov. Vendar pa je od njegove uvedbe leta 2002 njegovo ponarejanje povzročilo finančno škodo v višini najmanj 500 milijonov EUR, saj je ta valuta nenehno tarča organiziranih kriminalnih združb, ki se ukvarjajo s ponarejanjem denarja. V interesu Unije kot celote je, da nasprotuje vsaki dejavnosti, ki bi lahko ogrozila verodostojnost eura s ponarejanjem, in da jo preganja.
- (2) Ponarejeni denar zelo negativno vpliva na družbo. Povzroča škodo državljanom in podjetjem, ki za ponaredke ne prejmejo odškodnine, tudi če so jih prejeli v dobri veri. Pri potrošnikih bi lahko vzbudil pomisleke glede zadostne zaščite gotovine in strah pred tem, da bodo prejeli ponarejene bankovce in kovance. Zagotovitev zaupanja državljanov, podjetij in finančnih institucij v vseh državah članicah in v tretjih državah v pristnost bankovcev in kovancev je zato bistvenega pomena.
- (3) Pomembno je zagotoviti, da učinkoviti in uspešni kazenskoopravni ukrepi v vseh državah članicah ustrezno ščitijo euro in vsako drugo valuto, katere obtok je pravno dovoljen.
- (4) Uredba Sveta (ES) št. 974/98 ⁽⁴⁾ zavezuje države članice, katerih valuta je euro, da zagotovijo primerne sankcije zoper ponarejanje in zlorabo bankovcev in kovancev eura.

⁽¹⁾ UL C 179, 25.6.2013, str. 9.⁽²⁾ UL C 271, 19.9.2013, str. 42.⁽³⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 16. aprila 2014 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 6. maja 2014.⁽⁴⁾ Uredba Sveta (ES) št. 974/98 z dne 3. maja 1998 o uvedbi eura (UL L 139, 11.5.1998, str. 1).

- (5) Uredbi Sveta (ES) št. 1338/2001 ⁽¹⁾ in (ES) št. 1339/2001 ⁽²⁾ določata ukrepe, potrebne za zaščito eura pred ponarejanjem, zlasti ukrepe za umik ponarejenih bankovcev in kovancev eura iz obtoka.
- (6) Mednarodna konvencija o preprečevanju ponarejanja denarja, podpisana v Ženevi 20. aprila 1929, skupaj s protokolom (v nadaljnjem besedilu: „Ženevska konvencija“) ⁽³⁾ določa pravila za učinkovito preprečevanje, pregon in kaznovanje kaznivega dejanja ponarejanja denarja. Zlasti je namenjena zagotavljanju, da se lahko naložijo stroge kazni in druge sankcije za kazniva dejanja ponarejanja denarja. Vse pogodbenice Ženevske konvencije morajo uporabljati načelo nediskriminacije valut, ki niso njihova domača valuta.
- (7) Ta direktiva dopolnjuje določbe Ženevske konvencije in olajšuje njeno uporabo v državah članicah. Zato je pomembno, da so države članice pogodbenice Ženevske konvencije.
- (8) Ta direktiva nadgrajuje in dopolnjuje Okvirni sklep Sveta 2000/383/PNZ ⁽⁴⁾. Okvirni sklep dopolnjuje s podrobnejšimi določbami o stopnji sankcij, o preiskovalnih orodjih in analizi ter o identifikaciji in odkrivanju ponaredkov bankovcev in kovancev eura med sodnimi postopki.
- (9) Ta direktiva bi morala ščititi vse bankovce in kovance, katerih obtok je pravno dovoljen, in sicer ne glede na to, ali so izdelani iz papirja, kovine ali katere koli druge snovi.
- (10) Zaradi zaščite eura in drugih valut je potrebna enotna opredelitev kaznivih dejanj v zvezi s ponarejanjem denarja ter enotne učinkovite, sorazmerne in odvračilne sankcije za fizične in pravne osebe. Da se zagotovi skladnost z Ženevsko konvencijo, bi morala ta direktiva določati, da so kazniva ista kazniva dejanja, kakor so določena v Ženevski konvenciji. Zato bi morala biti proizvodnja ponarejenih bankovcev in kovancev ter njihova distribucija kaznivo dejanje. Bistvena pripravljala dejanja navedenih kaznivih dejanj, na primer proizvodnjo instrumentov in sestavin za ponarejanje, bi bilo treba kaznovati kot samostojno kaznivo dejanje. Skupni cilj navedenih opredelitev kaznivih dejanj bi moral biti, da odvračajo od kakršne koli dejavnosti v zvezi s ponarejenimi bankovci in kovanci, instrumenti in drugimi sredstvi za ponarejanje.
- (11) Kaznivo dejanje bi morala biti tudi zloraba zakonitih naprav ali materiala pooblaščenih tiskarn ali kovnic za proizvodnjo nezakonitih bankovcev in kovancev z namenom goljufive uporabe. Taka zloraba zajema primer, ko nacionalna centralna banka, kovnica ali drug pooblaščen gospodarski subjekt proizvede bankovce ali kovance, ki presegajo kvoto, ki jo določi Evropska centralna banka (v nadaljnjem besedilu: ECB). To obsega tudi primere, ko zaposleni v zakoniti tiskarni ali kovnici zlorabi naprave za lastne namene. Takšno ravnanje bi bilo treba kaznovati kot kaznivo dejanje, tudi če dovoljene količine niso bile presežene, saj teh bankovcev in kovancev, ko bi bili dani v obtok, ne bi bilo mogoče razlikovati od zakonite valute.
- (12) Bankovce in kovance, ki jih ECB ali nacionalne centralne banke in kovnice še niso uradno izdale, bi prav tako morala varovati ta direktiva. Tako bi morali biti, na primer, kovanci eura z novimi nacionalnimi motivi na eni strani ali nove serije bankovcev eura zaščiteni, preden se jih uradno da v promet.
- (13) Če je to primerno, bi bilo treba kot kaznivo dejanje določiti tudi spodbujanje k storitvi temeljnih oblik kaznivih dejanj ponarejanja, pomoč pri njih, napeljevanje k njim in poskus storitve takšnih dejanj, vključno z zlorabo zakonitih naprav ali materiala ter s ponarejanjem neizdanih bankovcev in kovancev, namenjenih dajanju v obtok. Ta direktiva ne zahteva od držav članic, da kot kaznivo določijo tudi poskus storitve kaznivega dejanja v zvezi z instrumentom ali sestavino za ponarejanje.
- (14) Glede vseh temeljnih elementov kaznivih dejanj, določenih v tej direktivi, bi moral biti podan naklep.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 1338/2001 z dne 28. junija 2001 o določitvi ukrepov, potrebnih za zaščito eura pred ponarejanjem (UL L 181, 4.7.2001, str. 6).

⁽²⁾ Uredba Sveta (ES) št. 1339/2001 z dne 28. junija 2001 o razširitvi učinkov Uredbe (ES) št. 1338/2001 o določitvi potrebnih ukrepov za zaščito eura pred ponarejanjem na tiste države članice, ki eura niso sprejele za svojo enotno valuto (UL L 181, 4.7.2001, str. 11).

⁽³⁾ Št. 2623, str. 372 – Serija pogodb Lige narodov 1931.

⁽⁴⁾ Okvirni sklep Sveta 2000/383/PNZ z dne 29. maja 2000 o povečanju zaščite s kaznimi in drugimi sankcijami za ponarejanje v zvezi z uvedbo eura (UL L 140, 14.6.2000, str. 1).

- (15) Za ponarejanje denarja se v državah članicah tradicionalno nalagajo stroge sankcije. To je posledica resne narave in učinka kaznivega dejanja na državljane in podjetja ter potrebe po zagotovitvi zaupanja državljanov in podjetij v pristnost eura in drugih valut. To še zlasti velja za euro, ki je enotna valuta več kot 330 milijonov ljudi v euroobmočju in druga najpomembnejša mednarodna valuta.
- (16) Države članice bi morale glede na določbe prava Unije, ki se nanašajo na boj proti ponarejanju valute, v nacionalnem pravu določiti kazenske sankcije. Te sankcije bi morale biti učinkovite, sorazmerne in odvračilne ter vključevati zaporno kazen. Najnižja stopnja najvišje zaporne kazni, iz te direktive za kazniva dejanja, ki jih vsebuje, bi se morala uporabljati vsaj za najhujše oblike teh kaznivih dejanj.
- (17) Stopnje sankcij bi morale biti učinkovite in odvračilne, ne bi pa smele presegati tistega, kar je sorazmerno s kaznivimi dejanji. Za namerno predajo ponarejene valute, ki je bila sprejeta v dobri veri, bi lahko nacionalno pravo držav članic sicer določilo različne vrste kazenskih sankcij, vključno z denarnimi kaznimi, vendar pa bi moralo zadevno nacionalno pravo predvideti zaporno kazen kot najstrožjo sankcijo. Zaporne kazni za fizične osebe bodo imele močan odvračilni učinek na morebitne storilce kaznivih dejanj po vsej Uniji.
- (18) Ker ta direktiva določa minimalna pravila, lahko države članice sprejmejo ali ohranijo strožja pravila za kazniva dejanja ponarejanja valute.
- (19) Ta direktiva ne posega v splošna pravila in načela nacionalnega kazenskega prava o izrekanju in izvrševanju kazenskih sankcij ob upoštevanju dejanskih okoliščin vsakega posameznega primera.
- (20) Ker lahko zaupanje v pristnost bankovcev in kovancev oslabi ali ogrozi tudi ravnanje pravnih oseb, bi morale biti pravne osebe odgovorne za kazniva dejanja, storjena v njihovem imenu.
- (21) Da bi bilo preiskovanje in pregon kaznivih dejanj ponarejanja denarja uspešno, bi morale imeti osebe, pooblašene za preiskovanje in pregon takih kaznivih dejanj, možnost uporabe tako učinkovitih preiskovalnih orodij, kot se npr. uporabljajo v boju proti organiziranemu kriminalu ali drugim hudim kaznivim dejanjem. Taka orodja bi lahko po potrebi vključevala na primer prestrezanje komunikacij, tajno opazovanje, vključno z elektronskim nadzorom, spremljanje bančnih računov in druge finančne preiskave. Ob upoštevanju, med drugim, načela sorazmernosti bi morala uporaba teh orodij v skladu z nacionalnim pravom biti sorazmerna z naravo in težo preiskovanih kaznivih dejanj. Spoštovati bi bilo treba pravico do varstva osebnih podatkov.
- (22) Države članice bi se morale izreči za pristojne na način, ki je v skladu z Ženevsko konvencijo ter določbami o pristojnosti v drugih aktih kazenskega prava Unije, in sicer glede kaznivih dejanj, storjenih na njihovem ozemlju, in kaznivih dejanj, ki so jih storili njihovi državljani, pri čemer gre omeniti, da se kazniva dejanja na splošno najbolje obravnavajo v kazensko-pravnem sistemu države, v kateri so bila storjena.
- (23) Zaradi vodilne vloge eura v gospodarstvu in družbi Unije ter posebne grožnje euru kot valuti svetovnega pomena, kar je razvidno iz obstoja velikega števila tiskarn v tretjih državah, so potrebni dodatni ukrepi za njegovo zaščito. Zato bi bilo treba določiti splošno pristojnost glede kaznivih dejanj v zvezi z eurom, ki so bila storjena zunaj ozemlja zadevne države članice, in sicer če je storilec na ozemlju te države članice in ni izročen ali če so bili ponarejeni bankovci ali kovanci eura, povezani s kaznivim dejanjem, odkriti v tej državi članici.

Glede na objektivno drugačne okoliščine v državah članicah, katerih valuta je euro, je primerno, da se obveznost določitve take pristojnosti uporablja le za te države članice. Pristojnost za pregon kaznivih dejanj iz točke (a) člena 3(1), člena 3(2) in (3), kadar se nanašata na točko (a) člena 3(1), ter spodbujanja k njim, pomoči pri njih, napeljevanja k njim in poskusa storitve takšnih dejanj ne bi smela biti odvisna od pogoja, ali so ta dejanja kazniva v kraju, kjer so bila storjena. Države članice bi morale pri izvajanju takšne pristojnosti upoštevati, ali se ta dejanja obravnavajo v kazensko-pravnem sistemu države, v kateri so bila storjena, ter bi morale spoštovati načelo sorazmernosti, zlasti glede obsodb za isto ravnanje, izdanih v tretji državi.

- (24) Kar zadeva euro, sta analiza in prepoznavanje ponarejenih bankovcev in kovancev eura centralizirani v nacionalnih analitskih centrih oziroma v nacionalnih analitskih centrih za kovance, ki so pooblaščen ali ustanovljeni v skladu z Uredbo (ES) št. 1338/2001. Ponarejene bankovce in kovance eura bi morale biti mogoče analizirati, prepoznavati in odkrivati tudi med sodnim postopkom, da bi pri zadevni preiskavi in pregonu kaznivih dejanj hitreje odkrili vir izdelave ponaredkov ter bi preprečili in ustavili nadaljnji obtok takšnih vrst ponaredkov, ob ustreznem upoštevanju načela učinkovitega pravnega sredstva in nepristranskega sodišča. To bi pripomoglo k večji učinkovitosti boja proti kaznivim dejanjem ponarejanja, hkrati pa povečalo število predanih zaseženih ponaredkov med tekom kazenskih postopkov, razen v omejenem številu izjemnih primerov, ko bi moral biti mogoč samo dostop do ponaredkov. Na splošno bi morali pristojni organi dovoliti fizični prenos ponaredkov nacionalnim analitskim centrom in nacionalnim analitskim centrom za kovance. V nekaterih okoliščinah, na primer ko so dokaz v kazenskem postopku le maloštevilni ponarejeni bankovci ali kovanci ali kadar bi s fizičnim prenosom tvegali uničenje dokazov, kot so prstni odtisi, bi morali imeti pristojni organi namesto tega možnost odločitve o tem, ali bodo omogočili dostop do bankovcev in kovancev.
- (25) Zbrati je treba primerljive podatke o kaznivih dejanjih, določenih v tej direktivi. Da bi dobili celovitejši pregled nad problemom ponarejanja na ravni Unije in bi lahko oblikovali učinkovitejše rešitve, bi morale države članice Komisiji posredovati pomembne statistične podatke v zvezi s številom kaznivih dejanj ponarejanja bankovcev in kovancev ter številom kazensko preganjanih in kaznovanih oseb.
- (26) Za doseganje cilja boja zoper ponarejanje bankovcev in kovancev eura bi bilo treba v skladu z ustreznimi postopki iz Pogodbe skleniti sporazume s tretjimi državami, zlasti z državami, ki euro uporabljajo kot valuto.
- (27) Ta direktiva spoštuje temeljne pravice in načela, ki jih priznava zlasti Listina Evropske unije o temeljnih pravicah, in sicer predvsem pravico do svobode in varnosti, spoštovanje zasebnega in družinskega življenja, svobodo izbire poklica in pravico do dela, svobodo gospodarske pobude, lastninsko pravico, pravico do učinkovitega pravnega sredstva in nepristranskega sodišča, domnevo nedolžnosti in pravico do obrambe, načeli zakonitosti in sorazmernosti kaznivih dejanj in kazni, pa tudi prepoved, da se za isto kaznivo dejanje kazensko ne preganja ali kaznuje dvakrat. Namen te direktive je zagotovitev popolnega spoštovanja navedenih pravic in načel ter bi jo bilo treba temu ustrezno izvajati.
- (28) Cilj te direktive je sprememba in razširitev določb Okvirnega sklepa 2000/383/PNZ. Glede na veliko število in naravo sprememb, ki jih je treba narediti, bi bilo treba zaradi jasnosti ta okvirni sklep za države članice, za katere je zavezujoč, v celoti nadomestiti s to direktivo.
- (29) Ker cilja te direktive, in sicer zaščititi euro in druge valute pred ponarejanjem, države članice ne morejo zadovoljivo doseči, temveč se zaradi obsega in učinkov lažje doseže na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji (v nadaljnjem besedilu: PEU). V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta direktiva ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenega cilja.
- (30) V skladu s členoma 1 in 2 Protokola (št. 22) o stališču Danske, ki je priložen PEU in Pogodbi o delovanju Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: PDEU), Danska ne sodeluje pri sprejetju te direktive, ki zato zanj ni zavezujoča in se v njej ne uporablja.
- (31) V skladu s členom 3 Protokola (št. 21) o stališču Združenega kraljestva in Irske glede območja svobode, varnosti in pravice, ki je priložen PEU in PDEU, je Irska podala uradno obvestilo, da želi sodelovati pri sprejetju in uporabi te direktive.
- (32) V skladu s členi 1, 2 in 4a(1) Protokola (št. 21) o stališču Združenega kraljestva in Irske glede območja svobode, varnosti in pravice, ki je priložen PEU in PDEU, in brez poseganja v člen 4 navedenega protokola, Združeno kraljestvo ne sodeluje pri sprejetju te direktive, ki zato zanj ni zavezujoča in se v njem ne uporablja –

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1

Predmet urejanja

Ta direktiva določa minimalna pravila glede opredelitve kaznivih dejanj in sankcij na področju ponarejanja eura in drugih valut. Uvaja tudi skupne določbe za krepitev boja proti navedenim kaznivim dejanjem in izboljšanje njihovega preiskovanja ter za zagotovitev boljšega sodelovanja pri preprečevanju ponarejanja.

Člen 2

Opredelitev pojmov

V tej direktivi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

- (a) „valuta“ so bankovci in kovanci, katerih obtok je pravno dovoljen, vključno z bankovci in kovanci eura, katerih obtok je pravno dovoljen na podlagi Uredbe (ES) št. 974/98;
- (b) „pravna oseba“ je subjekt, ki ima v skladu z veljavnim pravom pravno osebnost, razen državnih organov ali organov javne uprave, ki izvršujejo državno oblast, in javnih mednarodnih organizacij.

Člen 3

Kazniva dejanja

1. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe za zagotovitev, da je naslednje ravnanje, če je storjeno naklepno, določeno kot kaznivo dejanje:
 - (a) vsakršno goljufigo izdelovanje ali spreminjanje valute s kakršnimi koli sredstvi;
 - (b) goljufigo dajanje ponarejene valute v obtok;
 - (c) uvoz, izvoz, prevoz, prejem ali pridobitev ponarejene valute z namenom njenega dajanja v obtok, in sicer z vedenjem, da je ponarejena;
 - (d) goljufigo izdelovanje, sprejem, pridobitev ali posest:
 - (i) instrumentov, predmetov, računalniških programov in podatkov ter katerih koli drugih sredstev, posebej prirejenih za ponarejanje ali spreminjanje valute, ali
 - (ii) zaščitnih elementov, na primer hologramov, vodnih znakov ali drugih sestavin valut, ki so namenjene za zaščito pred ponarejanjem.
2. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da je ravnanje iz točk (a), (b) in (c) odstavka 1 kaznivo tudi glede bankovcev ali kovancev, ki se izdelujejo ali so bili izdelani z uporabo zakonitih naprav ali materialov, in sicer kot kršitev pravic ali pogojev, v skladu s katerimi lahko pristojni organi izdajo bankovce ali kovance.
3. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da je ravnanje iz odstavkov 1 in 2 kaznivo tudi v zvezi z bankovci ali kovanci, ki še niso izdani, vendar so namenjeni v obtok kot zakonito plačilno sredstvo.

Člen 4

Spodbujanje, pomoč in napeljevanje ter poskus

1. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe za zagotovitev, da se spodbujanje h kaznivemu dejanju iz člena 3 ali pomoč pri njem in napeljevanje k njemu kaznuje kot kaznivo dejanje.
2. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe za zagotovitev, da se poskus storitve kaznivega dejanja iz točk (a), (b) ali (c) člena 3(1), člena 3(2) ali člena 3(3) v zvezi z ravnanjem iz točk (a), (b) in (c) člena 3(1) kaznuje kot kaznivo dejanje.

Člen 5

Sankcije za fizične osebe

1. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe za zagotovitev, da se ravnanje iz členov 3 in 4 kaznuje z učinkovitimi, sorazmernimi in odvračilnimi kazenskimi sankcijami.
2. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da se kazniva dejanja iz točke (d) člena 3(1), kazniva dejanja iz člena 3(2) in kazniva dejanja iz člena 3(3) v zvezi z ravnanjem iz točke (d) člena 3(1) kaznujejo z najstrožjo sankcijo, ki predvideva zaporno kazen.
3. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da se kazniva dejanja iz točke (a) člena 3(1) in člena 3(3) v zvezi z ravnanjem iz točke (a) člena 3(1) kaznujejo z najvišjo zaporno kaznijo, ki znaša najmanj osem let.
4. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da se kazniva dejanja iz točk (b) in (c) člena 3(1) in člena 3(3) v zvezi z ravnanjem iz točk (b) in (c) člena 3(1) kaznujejo z najvišjo zaporno kaznijo, ki znaša najmanj pet let.
5. Poleg sankcij iz odstavka 4 tega člena lahko države članice glede kaznivega dejanja iz točke (b) člena 3(1) določijo tudi druge učinkovite, sorazmerne in odvračilne kazenske sankcije, kot sta denarna ali zaporna kazen, če je bila ponarejena valuta prejeta brez vednosti, da gre za ponaredek, vendar se je posredovala naprej ob zavedanju, da gre za ponaredek.

Člen 6

Odgovornost pravnih oseb

1. Države članice z ustreznimi ukrepi zagotovijo, da pravna oseba lahko odgovarja za kaznivo dejanje iz členov 3 in 4, ki ga je v njeno korist storila fizična oseba, bodisi samostojno bodisi kot del organa pravne osebe, ki ima vodilni položaj v pravni osebi, in sicer na podlagi:
 - (a) pooblastila za zastopanje pravne osebe;
 - (b) pristojnosti za sprejemanje odločitev v imenu pravne osebe, ali
 - (c) pristojnosti za opravljanje nadzora znotraj pravne osebe.
2. Države članice zagotovijo, da pravna oseba lahko odgovarja, če je zaradi neopravljene kontrole ali nadzora fizične osebe iz odstavka 1 tega člena dopustila, da fizična oseba, ki je v njeni pristojnosti, stori kaznivo dejanje iz členov 3 in 4 v korist te pravne osebe.
3. Odgovornost pravne osebe v skladu z odstavkoma 1 in 2 tega člena ne izključuje kazenskih postopkov proti fizičnim osebam, ki so storilci, napeljevalci ali pomagači pri kaznivih dejanjih iz členov 3 in 4.

Člen 7

Sankcije za pravne osebe

Države članice sprejmejo potrebne ukrepe za zagotovitev, da se pravna oseba, ki je kazensko odgovorna v skladu s členom 6, kaznuje z učinkovitimi, sorazmernimi in odvračilnimi sankcijami, ki vključujejo denarne kazni in globe, lahko pa tudi druge sankcije, kot so:

- (a) odvzem pravice do socialne pomoči ali podpore;
- (b) začasna ali stalna prepoved opravljanja poslovnih dejavnosti;
- (c) uvedba sodnega nadzora;
- (d) sodna likvidacija;
- (e) začasno ali trajno zaprtje poslovalnic, ki so bile uporabljene za storitev kaznivega dejanja.

Člen 8

Pristojnost

1. Vsaka država članica sprejme potrebne ukrepe, na podlagi katerih se izreče za pristojno za kazniva dejanja iz členov 3 in 4, kadar je:

- (a) kaznivo dejanje v celoti ali delno storjeno na njenem ozemlju, ali
- (b) storilec kaznivega dejanja njen državljan.

2. Vsaka država članica, katere valuta je euro, sprejme potrebne ukrepe, na podlagi katerih se izreče za pristojno za kazniva dejanja iz členov 3 in 4, ki so bila storjena zunaj njenega ozemlja, vsaj kadar se nanašajo na euro in kadar:

- (a) je storilec kaznivega dejanja na ozemlju te države članice in ni izročen ali
- (b) so bili ponarejeni bankovci ali kovanci eura, povezani s kaznivim dejanjem, odkriti na ozemlju te države članice.

Vsaka država članica za pregon kaznivih dejanj iz točke (a) člena 3(1), člena 3(2) in (3), kadar se nanašajo na točko (a) člena 3(1), pa tudi spodbujanja k njim, pomoči pri njih in napeljevanja k njim ter poskusa storitve takšnih dejanj, z ustreznimi ukrepi zagotovi, da njena pristojnost ni odvisna od pogoja, da ta dejanja štejejo za kaznivo dejanje v kraju, kjer so bila storjena.

Člen 9

Preiskovalna orodja

Države članice z ustreznimi ukrepi zagotovijo, da imajo osebe, enote ali službe, pristojne za preiskavo ali pregon kaznivih dejanj iz členov 3 in 4, na voljo učinkovita preiskovalna orodja, kot so na primer orodja, ki se uporabljajo pri preiskavi ali pregonu kaznivih dejanj organiziranega kriminala ali drugih hudih kaznivih dejanj.

Člen 10

Obveznost predaje ponarejenih bankovcev in kovancev eura zaradi analize in odkrivanja ponaredkov

Države članice zagotovijo, da se nacionalnim analitskim centrom in nacionalnim analitskim centrom za kovance med kazenskimi postopki nemudoma dovoli pregled domnevno ponarejenih bankovcev in kovancev eura zaradi analize, prepoznavanja in odkrivanja novih ponaredkov. Pristojni organi potrebne vzorce nemudoma predajo, najpozneje pa takrat, ko je v kazenskem postopku sprejeta pravnomočna odločba.

Člen 11

Statistika

Države članice vsaj vsaki dve leti pošljejo Komisiji podatke o številu kaznivih dejanj iz členov 3 in 4 ter številu oseb, preganjanih in obsojenih zaradi kaznivih dejanj iz členov 3 in 4.

Člen 12

Poročanje Komisije in pregled

Do 23. maja 2019 Komisija Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo o uporabi te direktive. V poročilu oceni obseg, v katerem so države članice sprejele potrebne ukrepe za usklajitev s to direktivo. Poročilo se po potrebi priloži ustrezni zakonodajni predlog.

Člen 13

Nadomestitev Okvirnega sklepa 2000/383/PNZ

Ta direktiva za države članice, za katere je zavezujoča, nadomesti Okvirni sklep 2000/383/PNZ brez poseganja v obveznosti držav članic glede roka za prenos Okvirnega sklepa 2000/383/PNZ v nacionalno pravo.

Za države članice, za katere je ta direktiva zavezujoča, se sklicevanja na Okvirni sklep 2000/383/PNZ štejejo kot sklicevanja na to direktivo.

Člen 14

Prenos

1. Države članice uveljavijo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo, do 23. maja 2016. O tem takoj obvestijo Komisijo.

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

2. Države članice sporočijo Komisiji besedila temeljnih določb nacionalne zakonodaje, sprejete na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 15

Začetek veljavnosti

Ta direktiva začne veljati dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 16

Naslovniki

Ta direktiva je naslovljena na države članice v skladu s Pogodbama.

V Bruslju, 15. maja 2014

Za Evropski parlament
Predsednik
M. SCHULZ

Za Svet
Predsednik
D. KOURKOULAS

SKLEPI

SKLEP št. 534/2014/EU EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 15. maja 2014

o zagotavljanju makrofinančne pomoči Republiki Tuniziji

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 212 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽¹⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Odnosi med Evropsko unijo in Republiko Tunizijo (v nadaljnjem besedilu: Tunizija) se razvijajo v okviru evropske sosedске politike (ESP). Evro-mediteranski pridružitveni sporazum med Evropskimi skupnostmi in njihovimi državami članicami na eni strani in Tunizijo na drugi strani ⁽²⁾ (v nadaljnjem besedilu: pridružitveni sporazum EU-Tunizija) je začel veljati 1. marca 1998. V skladu s pridružitvenim sporazumom EU-Tunizija je Tunizija leta 2008 dokončno odpravila tarife za industrijske proizvode in tako postala prva južno-sredozemska država, ki je z Unijo sklenila sporazum o prosti trgovini. Dvostranski politični dialog in gospodarsko sodelovanje se še naprej razvijata v okviru akcijskih načrtov ESP, od katerih najnovejši, o katerem poteka razprava, zajema obdobje 2013–2017.
- (2) Na tunizijsko gospodarstvo so močno vplivali domači dogodki, povezani z dogodki v južnem Sredozemlju od konca leta 2010, znani kot „arabska pomlad“, in nemiri v regiji, ki so sledili, zlasti v sosednji Libiji. Ti dogodki in slabe gospodarske razmere na svetovni ravni, zlasti recesija v euroobmočju, ki je glavni trgovski in finančni partner Tunizije, izrazito negativno vplivajo na tunizijsko gospodarstvo; rast se upočasnjuje, nastajajo pa tudi velike vrzeli v zunanem in proračunskem financiranju.
- (3) Potem ko je bil predsednik Ben Ali 14. januarja 2011 prisiljen zapustiti državo, je Tunizija 23. oktobra 2011 izvedla prve svobodne in demokratične volitve. Od takrat deluje nacionalna ustavodajna skupščina in čeprav politična tranzicija ni bila brez težav, si glavni politični akterji skupaj prizadevajo za nadaljnje reforme za vzpostavitev povsem demokratičnega sistema.
- (4) Ustava, ki jo je sprejela Nacionalna ustavodajna skupščina Tunizije, vsebuje določen napredek na področju osebnih pravic in svoboščin ter enakosti spolov, ki Tunizijo usmerja na pot k demokraciji in pravni državi.
- (5) Unija je od začetka arabske pomladi ob različnih priložnostih poudarila svojo zavezanost podpiranju Tunizije pri njenem procesu gospodarskih in političnih reform. Ta zavezanost je bila ponovno potrjena novembra 2012 v sklepih seje pridružitvenega sveta med Unijo in Tunizijo. Politična in gospodarska podpora Unije tunizijskemu reformnemu procesu je skladna s politiko Unije do regije južnega Sredozemlja, kakor je določena v okviru ESP.

⁽¹⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 16. aprila 2014 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 6. maja 2014.

⁽²⁾ Evro-mediteranski sporazum o pridružitvi med Evropskimi skupnostmi in njihovimi državami članicami na eni strani in Republiko Tunizijo na drugi strani (UL L 97, 30.3.1998, str. 2).

- (6) V skladu s skupno izjavo Evropskega parlamenta in Sveta, sprejeto skupaj s Sklepom št. 778/2013/EU Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾, bi morala biti makrofinančna pomoč Unije izreden finančni instrument nevezane in nenaemske plačilnobilančne pomoči, namenjene ponovni vzpostavitvi vzdržnega stanja upravičenke na področju zunanjega financiranja in podpora pri izvajanju programa politik, ki vsebuje odločne prilagoditvene ukrepe in strukturne reforme, katerih cilj je, zlasti v programskem obdobju, izboljšati plačilnobilančno stanje ter okrepiti izvajanje zadevnih sporazumov in programov z Unijo.
- (7) Aprila 2013 so se tunizijski organi in Mednarodni denarni sklad (MDS) dogovorili o nepreventivnem triletnem aranžmaju „stand-by“ (v nadaljnjem besedilu: program MDS) v višini 1 146 milijonov SDR (posebne pravice črpanja) v podporo Tuniziji za program gospodarskih prilagoditev in reform. Cilji programa MDS so skladni z namenom makrofinančne pomoči Unije, tj. odpravo kratkoročnih težav s plačilno bilanco, izvajanje odločnih prilagoditvenih ukrepov pa je skladno s ciljem makrofinančne pomoči Unije.
- (8) Unija je dala na voljo 290 milijonov EUR v obliki nepovratnih sredstev za obdobje 2011–2013 na podlagi svojega rednega programa sodelovanja v podporo Tuniziji za program gospodarskih in političnih reform. Poleg tega je bilo Tuniziji za obdobje 2011–2013 dodeljenih 155 milijonov EUR v okviru programa za podporo partnerstvu, reformam in vključujoči rasti (SPRING).
- (9) Tunizija je avgusta 2013 zaradi slabšanja gospodarskih razmer in obetov zaprosila za makrofinančno pomoč Unije.
- (10) Ker je Tunizija država, ki jo zajema ESP, bi jo bilo treba šteti za upravičenko do makrofinančne pomoči Unije.
- (11) Ker je v plačilni bilanci Tunizije še vedno znatna preostala vrzel v zunanjem financiranju, ki presega sredstva, ki jih zagotavljajo MDS in druge večstranske institucije, ter čeprav Tunizija izvaja odločne programe gospodarske stabilizacije in reform, je makrofinančna pomoč Unije Tuniziji (v nadaljnjem besedilu: makrofinančna pomoč Unije) v trenutnih izrednih okoliščinah ustrezen odziv na prošnjo Tunizije za podporo gospodarski stabilizaciji v povezavi s programom MDS. Program makrofinančne pomoči Unije bi z dopolnjevanjem sredstev iz finančnega aranžmaja MDS podpiral gospodarsko stabilizacijo in program strukturnih reform Tunizije.
- (12) Makrofinančna pomoč Unije bi morala biti namenjena podpori ponovne vzpostavitve vzdržnega stanja v zunanjem financiranju Tunizije, kar bi podprlo njen gospodarski in socialni razvoj.
- (13) Določitev zneska makrofinančne pomoči Unije temelji na celoviti kvantitativni oceni preostalih potreb Tunizije po zunanjem financiranju in upošteva zmožnost države, da se financira z lastnimi sredstvi, zlasti mednarodnimi rezervami, ki so ji na voljo. Makrofinančna pomoč Unije bi morala dopoljevati programe in sredstva, ki jih zagotavljata MDS in Svetovna banka. Pri določanju zneska pomoči se upoštevajo tudi pričakovani finančni prispevki večstranskih donatorjev, potreba po zagotavljanju pravične porazdelitve bremena med Unijo in drugimi donatorji, drugi instrumenti Unije za zunanje financiranje, ki se v Tuniziji že uporabljajo, in dodana vrednost splošnega ukrepanja Unije.
- (14) Komisija bi morala zagotoviti pravno in vsebinsko skladnost makrofinančne pomoči Unije s ključnimi načeli, cilji in ukrepi, sprejetimi na različnih področjih zunanjega delovanja, ter drugimi ustreznimi politikami Unije.
- (15) Makrofinančna pomoč Unije bi morala podpirati zunanjo politiko Unije do Tunizije. Službe Komisije in Evropska služba za zunanje delovanje bi morale v celotnem obdobju zagotavljanja makrofinančne pomoči tesno sodelovati, da bi usklajevale zunanjo politiko Unije in zagotavljale njeno doslednost.

⁽¹⁾ Sklep št. 778/2013/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. avgusta 2013 o zagotavljanju nadaljnje makrofinančne pomoči Gruziji (UL L 218, 14.8.2013, str. 15).

- (16) Makrofinančna pomoč Unije bi morala podpirati zavezanost Tunizije vrednotam, ki jih deli z Unijo, vključno z demokracijo, pravno državo, dobrim upravljanjem, spoštovanjem človekovih pravic, trajnostnim razvojem in zmanjševanjem revščine, pa tudi njeno zavezanost načelom odprte in pravične trgovine, ki temelji na pravilih.
- (17) Predpogoj za dodelitev makrofinančne pomoči Unije bi moral biti, da Tunizija spoštuje učinkovite demokratične mehanizme, vključno z večstrankarskim parlamentarnim sistemom in pravno državo, ter zagotavlja spoštovanje človekovih pravic. Poleg tega bi morala biti posebna cilja makrofinančne pomoči Unije povečanje učinkovitosti, preglednosti in odgovornosti sistemov za upravljanje javnih financ v Tuniziji ter spodbujanje strukturnih reform, katerih cilj je podpiranje trajnostne in vključujoče rasti, ustvarjanja novih delovnih mest in fiskalne konsolidacije. Komisija bi morala redno spremljati izpolnjevanje predpogoja in uresničevanje navedenih ciljev.
- (18) Da bi zagotovili učinkovito zaščito finančnih interesov Unije, povezanih z makrofinančno pomočjo Unije, bi morala Tunizija sprejeti ustrezne ukrepe v zvezi s preprečevanjem goljufij, korupcije in drugih nepravilnosti, povezanih s pomočjo, ter bojem proti tem pojavom. Poleg tega bi bilo treba sprejeti določbe, na podlagi katerih bi Komisija izvajala preglede, Računsko sodišče pa revizije.
- (19) Sprostitev makrofinančne pomoči Unije ne posega v pristojnosti Evropskega parlamenta in Sveta.
- (20) Zagotovljeni zneski, potrebni za makrofinančno pomoč Unije, bi morali biti skladni z odobrenimi proračunskimi sredstvi iz večletnega finančnega okvira.
- (21) Makrofinančno pomoč Unije bi morala upravljati Komisija. Da bi zagotovili, da lahko Evropski parlament in Svet spremljata izvajanje tega sklepa, bi ju morala Komisija redno obveščati o razvoju dogodkov v zvezi s pomočjo in jima posredovati zadevne dokumente.
- (22) Za zagotovitev enotnih pogojev izvajanja tega sklepa bi bilo treba Komisiji podeliti izvedbena pooblastila. Ta pooblastila bi bilo treba izvajati v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾.
- (23) Za makrofinančno pomoč Unije bi morali veljati pogoji gospodarske politike, ki se določijo v memorandumu o soglasju. Za zagotovitev enotnih pogojev izvajanja in zaradi učinkovitosti bi bilo treba Komisijo pooblastiti za pogajanja o teh pogojih s tunizijskimi organi pod nadzorom odbora predstavnikov držav članic v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011. V skladu z navedeno uredbo bi se praviloma moral uporabljati svetovalni postopek, razen v primerih, ki so določeni v navedeni uredbi. Ob upoštevanju morebitnega pomembnega učinka pomoči, višje od 90 milijonov EUR, je ustrezno, da se za operacije, ki ta prag presegajo, uporablja postopek pregleda. Ob upoštevanju zneska makrofinančne pomoči Unije Tuniziji bi se moral za sprejetje memoranduma o soglasju in za kakršno koli zmanjšanje oziroma začasno ali trajno ukinitvev pomoči uporabljati postopek pregleda –

SPREJELA NASLEDNJI SKLEP:

Člen 1

1. Unija da Tuniziji na voljo makrofinančno pomoč (v nadaljnjem besedilu: makrofinančna pomoč Unije) v višini največ 300 milijonov EUR, da bi podprla gospodarsko stabilizacijo in reforme v Tuniziji. Pomoč prispeva k pokritju plačilnobilančne potrebe Tunizije, kot so opredeljene v programu MDS.

⁽¹⁾ Uredba (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (UL L 55, 28.2.2011, str. 13).

2. Celotni znesek makrofinančne pomoči Unije se Tuniziji zagotovi v obliki posojil. Na Komisijo se prenese pooblastilo, da si v imenu Unije izposodi potrebna sredstva na kapitalskih trgih ali od finančnih institucij, da bi jih nato posodila Tuniziji. Rok zapadlosti posojil ne sme presegati 15 let.
3. Sprostitev makrofinančne pomoči Unije upravlja Komisija v skladu s sporazumi ali dogovori med MDS in Tunizijo, ključnimi načeli in cilji gospodarskih reform, opredeljenimi v pridružitvenem sporazumu EU-Tunizija ter akcijskem načrtu EU-Tunizija za obdobje 2013–2017, ki je bil dogovorjen v okviru ESP. Komisija Evropski parlament in Svet redno obvešča o dogajanjih v zvezi z makrofinančno pomočjo Unije, tudi na področju izplačil, in jima pravočasno predloži zadevne dokumente.
4. Makrofinančna pomoč Unije se da na voljo za obdobje dveh let in pol od prvega dne po začetku veljavnosti memoranduma o soglasju iz člena 3(1) tega sklepa.
5. Če se finančne potrebe Tunizije v obdobju izplačevanja makrofinančne pomoči Unije glede na začetne napovedi znatno zmanjšajo, Komisija v skladu s postopkom pregleda iz člena 7(2) zmanjša znesek pomoči oziroma pomoč začasno ali trajno ukine.

Člen 2

Predpogoj za dodelitev makrofinančne pomoči Unije je, da Tunizija spoštuje učinkovite demokratične mehanizme, vključno z večstrankarskim parlamentarnim sistemom in pravno državo, ter zagotavlja spoštovanje človekovih pravic.

Komisija spremlja izpolnjevanje tega predpogoja skozi celotno obdobje izvajanja makrofinančne pomoči Unije.

Ta člen se uporablja v skladu s Sklepom Sveta 2010/427/EU ⁽¹⁾.

Člen 3

1. Komisija se v skladu s postopkom pregleda iz člena 7(2) s tunizijskimi organi dogovori o jasno določenih pogojih gospodarske politike in finančnih pogojih, osredotočenih na strukturne reforme in zdrave javne finance, ki naj veljajo za makrofinančno pomoč Unije in se določijo v memorandumu o soglasju, ki vključuje časovni okvir za izpolnjevanje teh pogojev. Pogoji gospodarske politike in finančni pogoji, določeni v memorandumu o soglasju, so skladni s sporazumi oziroma dogovori iz člena 1(3), vključno s programi makroekonomske prilagoditve in strukturnih reform, ki jih izvaja Tunizija ob podpori MDS.
2. Namen teh pogojev je zlasti krepitev učinkovitosti, preglednosti in odgovornosti sistemov za upravljanje javnih financ v Tuniziji, vključno za uporabo makrofinančne pomoči Unije. Pri oblikovanju ukrepov politike se ustrezno upoštevajo tudi napredek v zvezi z vzajemnim odpiranjem trgov, razvoj pravične trgovine, ki temelji na pravilih, in druge prednostne naloge v okviru zunanje politike Unije. Komisija redno spremlja napredek pri doseganju teh ciljev.
3. Podrobni finančni pogoji makrofinančne pomoči Unije se določijo v sporazumu o posojilu, o katerem se dogovori Komisija in tunizijski organi.
4. Komisija redno preverja, ali so pogoji iz člena 4(3) še vedno izpolnjeni, med drugim tudi, ali so gospodarske politike Tunizije skladne s cilji makrofinančne pomoči Unije. Pri tem tesno sodeluje z MDS in Svetovno banko ter po potrebi z Evropskim parlamentom in Svetom.

⁽¹⁾ Sklep Sveta 2010/427/EU z dne 26. julija 2010 o organizaciji in delovanju Evropske službe za zunanje delovanje (UL L 201, 3.8.2010, str. 30).

Člen 4

1. V skladu s pogoji iz odstavka 3 da Komisija makrofinančno pomoč Unije na voljo v treh posojilnih obrokih. Višina posameznega obroka se določi v memorandumu o soglasju.
 2. Zneski makrofinančne pomoči Unije se po potrebi oblikujejo v skladu z Uredbo Sveta (ES, Euratom) št. 480/2009 ⁽¹⁾.
 3. Komisija o sprostitvi obrokov odloči na podlagi izpolnjevanja vseh naslednjih pogojev:
 - (a) predpogoja iz člena 2;
 - (b) stalnega niza zadovoljivih dosežkov pri izvajanju programa politik, ki vsebuje odločne prilagoditvene ukrepe in ukrepe strukturnih reform, podprte z nepreventivnim kreditnim aranžmajem z MDS, ter
 - (c) izvajanja pogojev gospodarske politike in finančnih pogojev, dogovorjenih v memorandumu o soglasju, v določenem časovnem okviru.
- Drugi obrok se ne izplača prej kot v treh mesecih po sprostitvi prvega obroka. Tretji obrok se ne izplača prej kot v treh mesecih po sprostitvi drugega obroka.
4. Če pogoji iz odstavka 3 niso izpolnjeni, Komisija začasno ali trajno ukine izplačilo makrofinančne pomoči Unije. V teh primerih Evropski parlament in Svet obvesti o razlogih za začasno ali trajno ukinitve.
 5. Makrofinančna pomoč Unije se izplača centralni banki Tunizije. V skladu z določbami, ki se sprejmejo v memorandumu o soglasju, vključno s potrditvijo preostalih potreb po proračunskem financiranju, se lahko sredstva Unije prene-sejo na tunizijsko ministrstvo za finance kot končnega upravičenca.

Člen 5

1. Najemanje in dajanje posojil v povezavi z makrofinančno pomočjo Unije se izvedeta v eurih z istim datumom valute, Unije pa ne vključujeta v spremembe rokov zapadlosti in je ne izpostavljata tečajnemu ali obrestnemu tveganju ali kakršnemu koli drugemu poslovnemu tveganju.
2. Kadar okoliščine to dopuščajo in če Tunizija za to zaprosi, lahko Komisija sprejme potrebne ukrepe, da zagotovi vključitev klavzule o predčasnem poplačilu v posojilne pogoje in podobne klavzule v pogoje za najemanje posojil.
3. Kadar okoliščine dopuščajo izboljšanje obrestne mere posojila in če Tunizija za to zaprosi, se Komisija lahko odloči, da bo refinancirala vsa prvotno najeta posojila ali njihov del ali prestrukturirala ustrezne finančne pogoje. Refinanciranje ali prestrukturiranje se izvede v skladu z odstavkoma 1 in 4 ter ne podaljša roka zapadlosti zadavnega posojila in ne poveča zneska neodplačanega kapitala na dan refinanciranja ali prestrukturiranja.
4. Vse stroške, ki jih ima Unija z najemanjem in dajanjem posojil v skladu s tem sklepom, krije Tunizija.
5. Komisija Evropski parlament in Svet obvešča o dogajanjih v zvezi z dejavnostmi iz odstavkov 2 in 3.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES, Euratom) št. 480/2009 z dne 25. maja 2009 o ustanovitvi Jamstvenega sklada za zunanje ukrepe (UL L 145, 10.6.2009, str. 10).

Člen 6

1. Makrofinančna pomoč Unije se izvaja v skladu z Uredbo (EU, Euratom) št. 966/2012 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾ ter Delegirano uredbo Komisije (EU) št. 1268/2012 ⁽²⁾.
2. Makrofinančna pomoč Unije se izvaja v okviru neposrednega upravljanja.
3. Memorandum o soglasju in sporazum o posojilu, ki se skleneta s tunizijskimi organi, vsebujeta določbe o:
 - (a) zagotovitvi, da Tunizija redno preverja, ali se finančna sredstva iz splošnega proračuna Unije uporabljajo pravilno, sprejme ustrezne ukrepe za preprečevanje nepravilnosti in goljufij ter po potrebi vloži pravna sredstva za izterjavo nepravilno porabljenih sredstev, dodeljenih v skladu s tem sklepom;
 - (b) zagotovitvi zaščite finančnih interesov Unije, zlasti določitvi posebnih ukrepov za preprečevanje goljufij, korupcije in drugih nepravilnosti v zvezi z makrofinančno pomočjo Unije ter za boj proti tem pojavom, v skladu z Uredbo Sveta (ES, Euratom) št. 2988/95 ⁽³⁾, Uredbo Sveta (Euratom, ES) št. 2185/96 ⁽⁴⁾ ter Uredbo (EU, Euratom) št. 883/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁵⁾;
 - (c) izrecni pooblastitvi Komisije, vključno z Evropskim uradom za boj proti goljufijam, ali njenih predstavnikov, da izvajajo preglede, med drugim preglede in inšpekcije na kraju samem;
 - (d) izrecni pooblastitvi Komisije in Računskega sodišča, da izvajata revizije v obdobju, ko je makrofinančna pomoč Unije na voljo, in po njem, vključno z revizijami dokumentov in revizijami na kraju samem, kot so operativne ocene, in
 - (e) zagotovitvi, da je Unija upravičena do predčasnega poplčila posojila, če se ugotovi, da je Tunizija v zvezi z upravljanjem makrofinančne pomoči Unije vpletena v kakršno koli goljufijo, korupcijo ali katero koli drugo nezakonito dejavnost, ki škodi finančnim interesom Unije.
4. Med izvajanjem makrofinančne pomoči Unije Komisija z operativnimi ocenami spremlja ustreznost finančnih ureditev, upravnih postopkov ter mehanizmov notranje in zunanje kontrole Tunizije, ki so relevantni za tako pomoč.

Člen 7

1. Komisiji pomaga odbor. Ta odbor je odbor v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011.
2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 5 Uredbe (EU) št. 182/2011.

⁽¹⁾ Uredba (EU, Euratom) št. 966/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2012 o finančnih pravilih, ki se uporabljajo za splošni proračun Unije, in razveljavitvi Uredbe Sveta (ES, Euratom) št. 1605/2002 (UL L 298, 26.10.2012, str. 1).

⁽²⁾ Delegirana uredba Komisije (EU) št. 1268/2012 z dne 29. oktobra 2012 o pravilih uporabe Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012 Evropskega parlamenta in Sveta o finančnih pravilih, ki se uporabljajo za splošni proračun Unije (UL L 362, 31.12.2012, str. 1).

⁽³⁾ Uredba Sveta (ES, Euratom) št. 2988/95 z dne 18. decembra 1995 o zaščiti finančnih interesov Evropskih skupnosti (UL L 312, 23.12.1995, str. 1).

⁽⁴⁾ Uredba Sveta (Euratom, ES) št. 2185/96 z dne 11. novembra 1996 o pregledih in inšpekcijah na kraju samem, ki jih opravlja Komisija za zaščito finančnih interesov Evropskih skupnosti pred goljufijami in drugimi nepravilnostmi (UL L 292, 15.11.1996, str. 2).

⁽⁵⁾ Uredba (EU, Euratom) št. 883/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. septembra 2013 o preiskavah, ki jih izvaja Evropski urad za boj proti goljufijam (OLAF), ter razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1073/1999 Evropskega parlamenta in Sveta in Uredbe Sveta (Euratom) št. 1074/1999 (UL L 248, 18.9.2013, str. 1).

Člen 8

1. Komisija Evropskemu parlamentu in Svetu vsako leto do 30. junija predloži poročilo o izvajanju tega sklepa v predhodnem letu, skupaj z oceno tega izvajanja. V tem poročilu:

- (a) oceni napredek, dosežen pri izvajanju makrofinančne pomoči Unije;
- (b) oceni gospodarske razmere v Tuniziji in njene obete za prihodnost ter napredek, dosežen pri izvajanju strateških ukrepov iz člena 3(1);
- (c) navede povezavo med pogoji ekonomske politike, določenimi v memorandumu o soglasju, tekočo gospodarsko in fiskalno uspešnostjo Tunizije ter odločitvami Komisije o izplačilu obrokov makrofinančne pomoči Unije.

2. Komisija najpozneje dve leti po izteku obdobja razpoložljivosti iz člena 1(4) Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo o naknadnem vrednotenju, v katerem oceni rezultate in učinkovitost zaključenih ukrepov makrofinančne pomoči Unije ter navede, v kolikšni meri so prispevali k ciljem pomoči.

Člen 9

Ta sklep začne veljati tretji dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

V Bruslju, 15. maja 2014

Za Evropski parlament

Predsednik

M. SCHULZ

Za Svet

Predsednik

D. KOURKOULAS

II

(Nezakonodajni akti)

MEDNARODNI SPORAZUMI

SKLEP SVETA 2014/293/SZVP**z dne 15. aprila 2014****o podpisu in sklenitvi sporazuma med Evropsko unijo in Švicarsko konfederacijo o sodelovanju Švicarske konfederacije v vojaški misiji Evropske unije, ki prispeva k usposabljanju malijskih oboroženih sil (EUTM Mali)**

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o Evropski uniji in zlasti člena 37 Pogodbe v povezavi s členom 218(5) in (6) Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju predloga visokega predstavnika Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Člen 8(3) Sklepa Sveta 2013/34/SZVP z dne 17. januarja 2013 o o vojaški misiji Evropske unije, ki prispeva k usposabljanju malijskih oboroženih sil (EUTM Mali) ⁽¹⁾ določa, da so podrobnosti o sodelovanju tretjih držav predmet sporazumov, ki se sklenejo v skladu s členom 37 Pogodbe o Evropski uniji in postopkom iz člena 218 Pogodbe o delovanju Evropske unije.
- (2) Svet je 10. februarja 2014 sprejel sklep o odobritvi začetka pogajanj, je visoka predstavnica Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko v pogajanjih dosegla Sporazum o sodelovanju med Evropsko unijo in Švicarsko konfederacijo o sodelovanju Švicarske konfederacije v vojaški misiji Evropske unije, ki prispeva k usposabljanju malijskih oboroženih sil (EUTM Mali) (v nadaljnjem besedilu: Sporazum).
- (3) Sporazum bi bilo treba odobriti –

SPREJEL NASLEDNJI SKLEP:

Člen 1

Sporazum med Evropsko unijo in Švicarsko konfederacijo o sodelovanju Švicarske konfederacije v vojaški misiji Evropske unije, ki prispeva k usposabljanju malijskih oboroženih sil (EUTM Mali) se odobri v imenu Unije.

Besedilo Sporazuma je priloženo k temu sklepu.

Člen 2

Predsednik Sveta je pooblaščen, da imenuje osebo(-e), pooblaščno(-e) za podpis Sporazuma, ki je za Unijo zavezujoč.

⁽¹⁾ UL L 14, 18.10.2013, str. 19.

Člen 3

Ta sklep začne veljati na dan sprejetja.

V Luxembourg, 15. aprila 2014

Za Svet
Predsednica
C. ASHTON

PREVOD

SPORAZUM**med Evropsko unijo in Švicarsko konfederacijo o sodelovanju Švicarske konfederacije v vojaški misiji Evropske unije, ki prispeva k usposabljanju malijskih oboroženih sil (EUTM Mali)**

EVROPSKA UNIJA (v nadaljnjem besedilu: EU ali Unija)

na eni strani in

ŠVICARSKA KONFEDERACIJA

na drugi strani

v nadaljnjem besedilu skupaj imenovani: pogodbenici STA SE –

OB UPOŠTEVANJU:

- Sklepa Sveta 2013/34/SZVP z dne 17. januarja 2013 o vojaški misiji Evropske unije, ki prispeva k usposabljanju malijskih oboroženih sil (EUTM Mali) ⁽¹⁾,
- pisma vodje Zveznega urada za zunanje zadeve Švicarske konfederacije z dne 18. septembra 2013, v katerem ta ponuja prispevek k vojaški misiji Evropske unije, ki prispeva k usposabljanju malijskih oboroženih sil (EUTM Mali), omejen na civilno zmogljivost,
- Sklepa Političnega in varnostnega odbora EUTM Mali/3/2013 z dne 12. novembra 2013 o sprejemu prispevkov tretji držav za vojaško misijo Evropske unije, ki prispeva k usposabljanju malijskih oboroženih sil (EUTM Mali) ⁽²⁾,
- Sklepa Političnega in varnostnega odbora EUTM Mali/2/2013 z dne 12. novembra 2013 o ustanovitvi odbora prispevajajočih držav za vojaško misijo Evropske unije, ki prispeva k usposabljanju malijskih oboroženih sil (EUTM Mali) ⁽³⁾ –

DOGOVORILI O NASLEDNJEM:

Člen 1

Sodelovanje v misiji

1. Švicarska konfederacija se pridruži Sklepu 2013/34/SZVP, in vsem drugim sklepom, s katerimi Svet Evropske unije sklene, da bo podaljšal misijo EUTM Mali, v skladu z določbami tega sporazuma in vsemi potrebnimi izvedbenimi ukrepi.
2. Prispevek Švicarske konfederacije k misiji EUTM Mali ne posega v avtonomijo odločanja Unije.
3. Švicarska konfederacija poskrbi, da švicarsko osebje, ki sodeluje v misiji EUTM Mali, opravlja svoje naloge v skladu s:
 - Sklepom 2013/34/SZVP in morebitnimi poznejšimi spremembami,
 - načrtom misije,
 - izvedbenimi ukrepi.

⁽¹⁾ UL L 14, 18.1.2013, str. 19.

⁽²⁾ UL L 320, 30.11.2013, str. 33.

⁽³⁾ UL L 320, 30.11.2013, str. 31.

4. Osebe, ki ga Švicarska konfederacija dodeli misiji, pri opravljanju svojih nalog in pri svojem ravnanju upošteva zgolj interese misije EUTM Mali.
5. Švicarska konfederacija pravočasno obvesti poveljnika misije EU o vsaki spremembi glede svojega sodelovanja v misiji.

Člen 2

Status sil

1. Status osebja, ki ga Švicarska konfederacija dodeli EUTM Mali, ureja sporazum med Evropsko unijo in Republiko Mali o statusu vojaške misije Evropske unije, ki prispeva k usposabljanju malijskih oboroženih sil (EUTM Mali) ⁽¹⁾ v Republiki Mali (v nadaljnjem besedilu: Sporazum o statusu sil), podpisan 4. aprila 2013.
2. Brez poseganja v Sporazum o statusu sil je Švicarska konfederacija pristojna za svoje osebe, ki sodeluje v EUTM Mali.
3. Švicarska konfederacija je pristojna za obravnavo vseh zahtevkov v zvezi s sodelovanjem v EUTM Mali, ki jih vloži njeno osebe ali se nanj nanašajo. Švicarska konfederacija je pristojna za uvedbo kakršnih koli ukrepov zoper svoje osebe, zlasti za vlaganje tožb ali uvedbo disciplinskih postopkov, v skladu s svojimi zakoni in predpisi.
4. Pogodbenici se dogovorita, da opustita vse morebitne zahtevke, razen pogodbenih zahtevkov, do druge pogodbenice zaradi škode, izgube ali uničenja sredstev, ki pripadajo kateri koli pogodbenici ali jih ta uporablja, do katerega pride pri opravljanju njihovih nalog v povezavi z dejavnostmi v okviru tega sporazuma, razen v primeru hude malomarnosti ali namerne kršitve.
5. Švicarska konfederacija se zavezuje, da bo ob podpisu tega sporazuma dala izjavo o opustitvi zahtevkov do vsake države, ki sodeluje v EUTM Mali.
6. Unija se zavezuje, da bo ob podpisu tega sporazuma zagotovila predložitev izjav držav članic o opustitvi zahtevkov v zvezi s sodelovanjem Švicarske konfederacije v EUTM Mali.

Člen 3

Tajni podatki

V okviru misije EUTM Mali se uporablja Sporazum med Švicarsko konfederacijo in Evropsko unijo o varnostnih postopkih za izmenjavo zaupnih informacij ⁽²⁾.

Člen 4

Struktura poveljevanja

1. Švicarsko osebe, ki sodeluje v misiji EUTM Mali, ostane pod polnim poveljstvom svojih nacionalnih organov.
2. Nacionalni organi prenesajo operativno in taktično poveljevanje in/ali nadzor nad svojimi silami in osebjem na poveljnika misije EU. Poveljnik misije EU ima pravico prenesti svoja pooblastila.
3. Švicarska konfederacija ima pri vsakodnevem vodenju misije enake pravice in obveznosti kot sodelujoče države članice EU.
4. Poveljnik misije EU lahko po posvetovanju s Švicarsko konfederacijo kadar koli zahteva umik prispevka Švicarske konfederacije.
5. Švicarska konfederacija imenuje višjega predstavnika, ki zastopa njen nacionalni kontingent v misiji EUTM Mali. Višji predstavnik se s poveljnikom misije EU posvetuje o vseh zadevah v zvezi z misijo in je odgovoren za vsakodnevno disciplino kontingenta.

⁽¹⁾ UL L 106, 16.4.2013, str. 2.

⁽²⁾ UL L 181, 10.7.2008, str. 58.

Člen 5**Finančni vidiki**

1. Švicarska konfederacija prevzame kritje vseh stroškov, povezanih z njenim sodelovanjem v misiji EUTM Mali.
2. V primeru smrti, telesne poškodbe, izgube ali škode, ki jo utrpijo fizične ali pravne osebe iz držav(-e), v kateri(-h) poteka misija, Švicarska konfederacija, če je ugotovljena njena odgovornost, plača odškodnino pod pogoji iz Sporazuma o statusu sil.
3. Unija Švicarsko konfederacijo oprosti vseh finančnih prispevkov k skupnim stroškom misije EUTM Mali.

Člen 6**Dogovori o izvajanju Sporazuma**

Ustrezni organi Unije sklenejo z ustreznimi organi Švicarske konfederacije vse potrebne tehnične in upravne dogovore za izvajanje tega sporazuma.

Člen 7**Neizpolnjevanje obveznosti**

Če ena od pogodbenic ne izpolni svojih obveznosti iz tega sporazuma, ima druga pogodbenica pravico odpovedati ta sporazum z enomesečnim odpovednim rokom.

Člen 8**Reševanje sporov**

Spori v zvezi z razlago ali uporabo tega sporazuma se med pogodbenicama rešujejo po diplomatski poti.

Člen 9**Začetek veljavnosti in odpoved**

1. Ta sporazum začne veljati prvi dan prvega meseca po tem, ko se pogodbenici uradno obvestita o zaključku za to potrebnih notranjih postopkov.
2. Ta sporazum se uporablja začasno od datuma podpisa.
3. Ta sporazum velja ves čas trajanja prispevka Švicarske konfederacije k misiji.
4. Vsaka pogodbenica lahko odpove ta sporazum s pisnim uradnim obvestilom drugi pogodbenici. Odpoved začne učinkovati tri mesece po prejemu uradnega obvestila.

Sestavljeno v Bruslju, dne osemindvajsetega aprila leta dva tisoč štirinajst, v dveh izvodih v angleškem jeziku.

Za Evropsko unijo

Za Švicarsko konfederacijo

IZJAVI

Izjava držav članic EU

Države članice EU, ki uporabljajo Sklep Sveta 2013/34/SZVP z dne 17. januarja 2013 o vojaški misiji Evropske unije, ki prispeva k usposabljanju malijskih oboroženih sil (EUTM Mali), si bodo prizadevale, kolikor to dopuščajo njihovi notranji pravni sistemi, v čim večji meri opustiti zahtevke do Švicarske konfederacije zaradi telesne poškodbe, smrti svojega osebja, škode ali izgube kakršnih koli sredstev, ki jim pripadajo in se uporabljajo v okviru EUTM Mali, če je takšno telesno poškodbo, smrt, škodo ali izgubo:

- povzročilo osebje iz Švicarske konfederacije pri opravljanju svojih nalog v povezavi z EUTM Mali, razen v primeru hude malomarnosti ali namerne kršitve, ali
- povzročila uporaba kakršnih koli sredstev, ki pripadajo Švicarski konfederaciji, pod pogojem, da so bila ta sredstva uporabljena v povezavi z misijo, razen v primeru hude malomarnosti ali namerne kršitve osebja EUTM Mali iz Švicarske konfederacije pri uporabi teh sredstev.

Izjava Švicarske konfederacije

Švicarska konfederacija, ki uporablja Sklep Sveta 2013/34/SZVP z dne 17. januarja 2013 o vojaški misiji Evropske unije, ki prispeva k usposabljanju malijskih oboroženih sil (EUTM Mali), si bo prizadevala, kolikor to dopušča njen notranji pravni sistem, v čim večji meri opustiti zahtevke do katere koli druge države, sodelujoče v EUTM Mali zaradi telesne poškodbe, smrti svojega osebja, škode ali izgube kakršnih koli sredstev, ki ji pripadajo in se uporabljajo v okviru EUTM Mali, če je takšno telesno poškodbo, smrt, škodo ali izgubo:

- povzročilo osebje pri opravljanju svojih nalog v povezavi z EUTM Mali, razen v primeru hude malomarnosti ali namerne kršitve, ali
 - povzročila uporaba kakršnih koli sredstev, ki pripadajo državam, sodelujočim v EUTM Mali, pod pogojem, da so bila ta sredstva uporabljena v povezavi z misijo, razen v primeru hude malomarnosti ali namerne kršitve osebja EUTM Mali pri uporabi teh sredstev.
-

UREDBE

IZVEDBENA UREDBA KOMISIJE (EU) št. 535/2014

z dne 20. maja 2014

o določitvi standardnih uvoznih vrednosti za določitev uvozne cene za nekatere vrste sadja in zelenjave

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe Sveta (ES) št. 1234/2007 z dne 22. oktobra 2007 o vzpostavitvi skupne ureditve kmetijskih trgov in o posebnih določbah za nekatere kmetijske proizvode (Uredba o enotni SUT) ⁽¹⁾,

ob upoštevanju Izvedbene uredbe Komisije (EU) št. 543/2011 z dne 7. junija 2011 o določitvi podrobnih pravil za uporabo Uredbe Sveta (ES) št. 1234/2007 za sektorja sadja in zelenjave ter predelanega sadja in zelenjave ⁽²⁾ ter zlasti člena 136(1) Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Izvedbena uredba (EU) št. 543/2011 na podlagi izida večstranskih trgovinskih pogajanj urugvajskega kroga določa merila, po katerih Komisija določi standardne vrednosti za uvoz iz tretjih držav za proizvode in obdobja iz dela A Priloge XVI k tej uredbi.
- (2) Standardna uvozna vrednost se izračuna vsak delovni dan v skladu s členom 136(1) Izvedbene uredbe (EU) št. 543/2011 ob upoštevanju spremenljivih dnevnih podatkov. Zato bi morala ta uredba začeti veljati na dan objave v *Uradnem listu Evropske unije* –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Standardne uvozne vrednosti iz člena 136 Izvedbene uredbe (EU) št. 543/2011 so določene v Prilogi k tej uredbi.

Člen 2

Ta uredba začne veljati na dan objave v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 20. maja 2014

Za Komisijo

V imenu predsednika

Jerzy PLEWA

Generalni direktor za kmetijstvo in razvoj podeželja

⁽¹⁾ UL L 299, 16.11.2007, str. 1.

⁽²⁾ UL L 157, 15.6.2011, str. 1.

PRILOGA

Standardne uvozne vrednosti za določitev uvozne cene za nekatere vrste sadja in zelenjave

(EUR/100 kg)		
Oznaka KN	Oznaka tretje države ⁽¹⁾	Standardna uvozna vrednost
0702 00 00	AL	59,1
	MA	41,3
	MK	85,4
	TR	59,9
	ZZ	61,4
0707 00 05	AL	41,5
	MK	42,4
	TR	125,8
0709 93 10	ZZ	69,9
	TR	108,6
	ZZ	108,6
0805 10 20	EG	43,9
	IL	74,1
	MA	40,6
	TR	72,3
	ZA	53,8
0805 50 10	ZZ	56,9
	TR	98,1
	ZA	141,8
	ZZ	120,0
	AR	95,6
0808 10 80	BR	85,3
	CL	96,8
	CN	98,5
	MK	32,3
	NZ	141,6
	US	194,6
	UY	70,3
	ZA	99,1
	ZZ	101,6

⁽¹⁾ Nomenklatura držav, določena v Uredbi Komisije (ES) št. 1833/2006 (UL L 354, 14.12.2006, str. 19). Oznaka „ZZ“ predstavlja „druga porekla“.

SKLEPI

SKLEP SVETA 2014/294/SZVP

z dne 20. maja 2014

o spremembi Sklepa 2013/233/SZVP o misiji Evropske unije za pomoč pri integriranem upravljanju libijskih meja (EUBAM Libya)

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o Evropski uniji in zlasti člena 28, člena 42(4) in člena 43(2) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga visokega predstavnika Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Svet je 22. maja 2013 sprejel Sklep 2013/233/SZVP ⁽¹⁾ o vzpostavitvi misije Evropske unije za pomoč pri integriranem upravljanju libijskih meja (EUBAM Libya). Sklep 2013/233/SZVP preneha veljati 21. maja 2015. Referenčni finančni znesek, določen v navedenem sklepu, zajema obdobje od 22. maja 2013 do 21. maja 2014.
- (2) Sklep 2013/233/SZVP bi bilo treba spremeniti, da se obdobje, ki ga zajema referenčni finančni znesek, podaljša do 21. maja 2015.
- (3) EUBAM Libya se bo izvajala v razmerah, ki se lahko poslabšajo in bi lahko ovirale doseganje ciljev zunanjega delovanja Unije iz člena 21 Pogodbe –

SPREJEL NASLEDNJI SKLEP:

Člen 1

Sklep Sveta 2013/233/SZVP se spremeni:

1. člen 11(5) se nadomesti z naslednjim:

„5. Vodja misije zagotovi varovanje tajnih podatkov EU v skladu s Sklepom Sveta 2013/488/EU z dne 23. septembra 2013 o varnostnih predpisih za varovanje tajnih podatkov EU (*).

(*) UL L 274, 15.10.2013, str. 1.“;

2. člen 13(1) se nadomesti z naslednjim:

„1. Referenčni finančni znesek za kritje odhodkov, povezanih z EUBAM Libya v obdobju od 22. maja 2013 do 21. maja 2014, je 30 300 000 EUR.

Referenčni finančni znesek za kritje odhodkov, povezanih z EUBAM Libya v obdobju od 22. maja 2014 do 21. maja 2015, je 26 200 000 EUR.“;

3 v odstavkih 1 in 2 člena 15 se sklicevanji na „Sklep 2011/292/EU“ nadomestita s sklicevanji na „Sklep 2013/488/EU“.

⁽¹⁾ Sklep Sveta 2013/233/SZVP z dne 22. maja 2013 o misiji Evropske unije za pomoč pri integriranem upravljanju libijskih meja (EUBAM Libya) (UL L 138, 24.5.2013, str. 15).

Člen 2

Ta sklep začne veljati na dan sprejetja.

V Bruslju, 20. maja 2014

Za Svet
Predsednik
A. KYRIAZIS

ISSN 1977-0804 (elektronska različica)
ISSN 1725-5155 (tiskana različica)

Urad za publikacije Evropske unije
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

SL